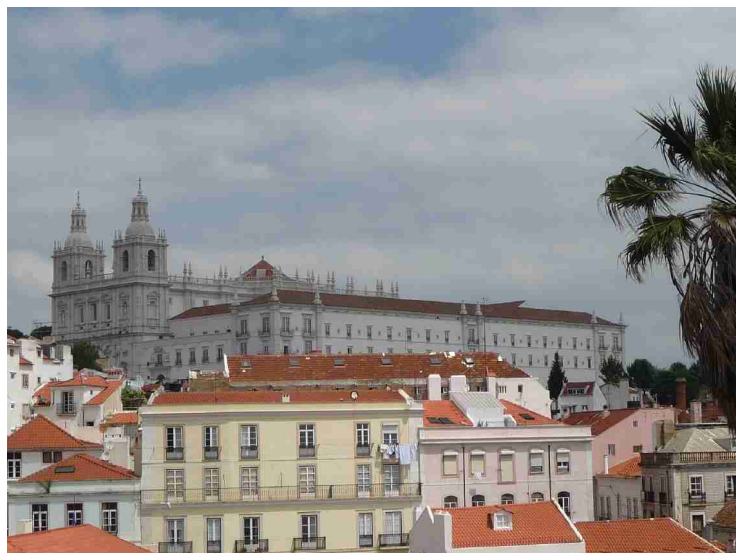

På vei ned igjen fra São Jorge. Her er vi på ett av de offisielle utkikkspunktene, [Largo das Portas do Sol](#).

Vi ser over til [São Vicente de Fora](#). Det første klosteret ble bygget i 1147. Kirken ble bygget i årene 1582 – 1629. Mange av Portugals kongelige ligger begravet her.

Vi kan også se ned til et stort cruiseskip som ligger til kai nede ved elven.

Fremdeles på Largo das Portas do Sol.

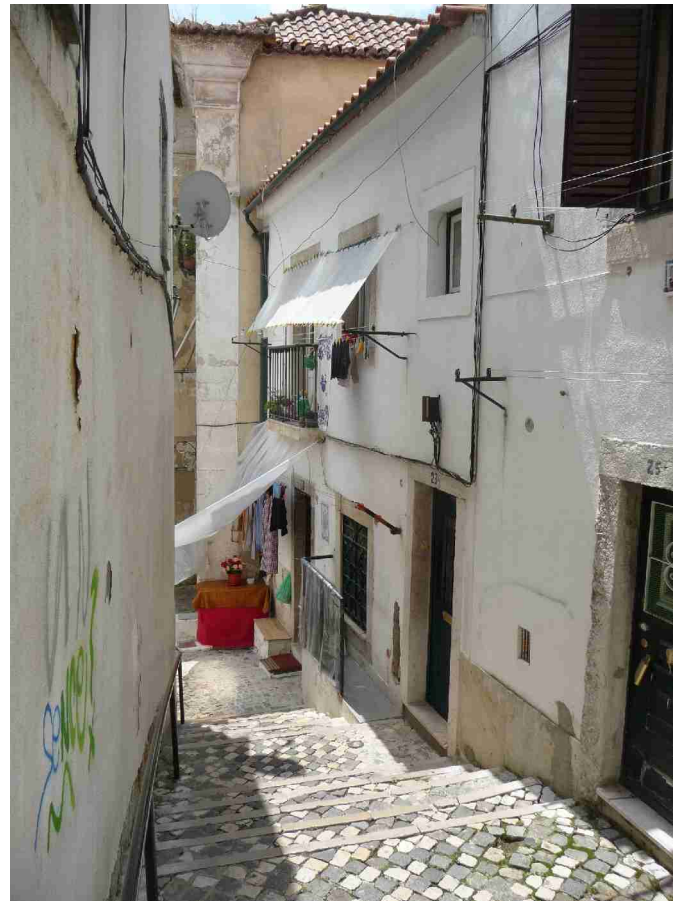
Her er vi i Alfama på nedsiden av kirken Santa Lucia.

Videre nedover.

En sølvmann i gata hvor vi bor.

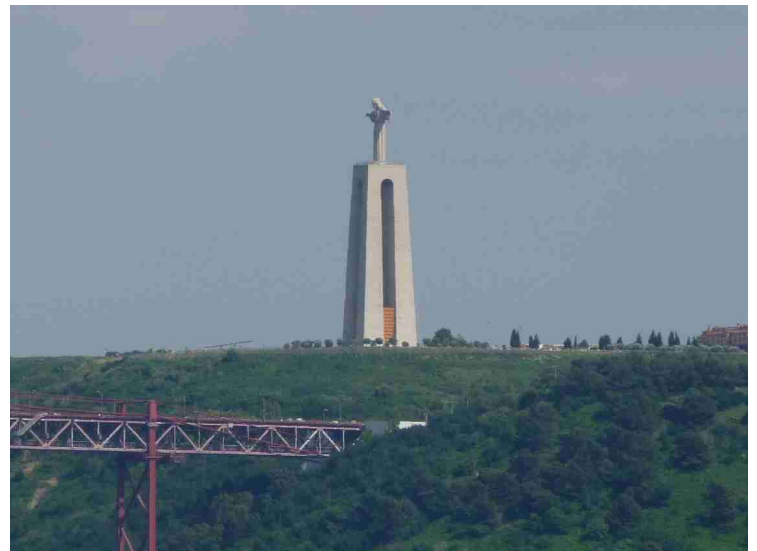

Dette ser vondt ut.

Flere som poserer i gata.

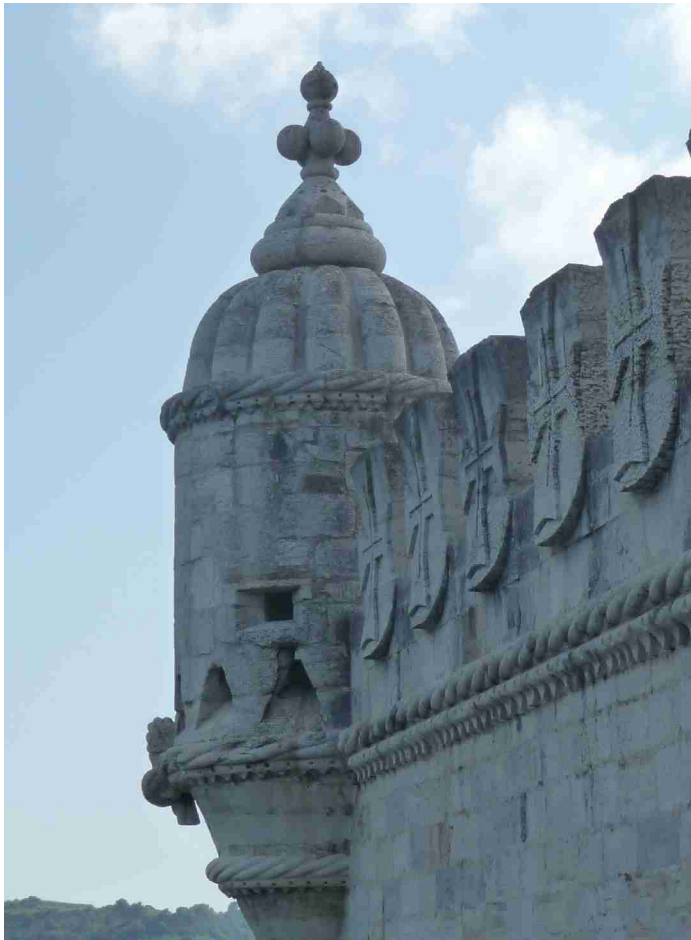
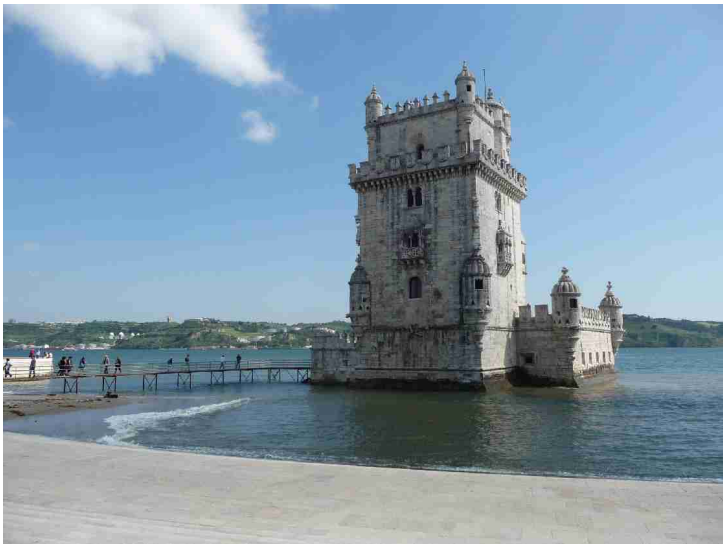

Etter lunsj reiste vi ut til bydelen Belem. Her er flyet som Gago Coutinho og Sacadura Cabral fløy fra Portugal til Brasil med i 1922, 5 år før Charles Lindbergh fløy over nord-Atlanteren.

På avstand ser vi også [Cristo Rei](#). Statuen er 28 m høy og står på en sokkel som er 82 m. Den ble reist i 1959 som takk for at Portugal slapp å gå med i 2. verdenskrig. Det går heis helt opp til toppen.

Dette er tårnet i Belem, [Torre de Belém](#). Det ble bygget i 1515 – 1520 som et forsvars-tårn til beskyttelse av havneinløpet til Lisboa. Det sto opprinnelig på en øy 200 m fra den nordlige bredden av Tejo. Senere er området mellom bredden og tårnet fylt igjen.

Utsikt oppover Tejo mot [25 April Broen](#).

Den er 2 277 meter lang med et 1 012 meter langt hengebrospenn.

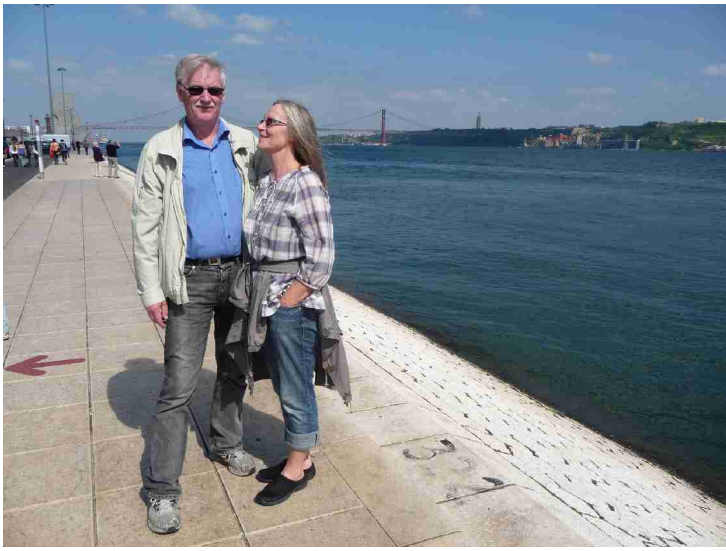
Broen ble tidligere kalt Salazar broen (Ponte Salazar). Etter Nellikrevolusjonen i 1974 fikk den det nye navnet 25. april-broen etter revolusjonsdagen.

Den ble åpnet i 1966 og hadde da 2 kjørefiler i hver retning. I 1990 ble den utvidet med et ekstra spor i midten og 1998 ble den utvidet slik at det ble tre spor i hver retning.

I 1999 fikk broen to jernbanespor under de 6 kjørefeltene.

Vi måtte få noen til å ta bilder av oss her.

Her er også en liten marina.

Et gammelt fyrårn.

"Padrao dos Desobrimentos" ble reist i 1960 for å markere [Henrik Sjøfarerens](#) død 500 år tidligere. [Oppdagelsesmonumentet](#) er omgitt av tidligere sjøfarere, konglige beskyttere, diktere, poeter og forfattere. Lengst fremme er Henrik Sjøfareren med en karavell i hånden.

En sightseeing-båt går forbi.

Pause.

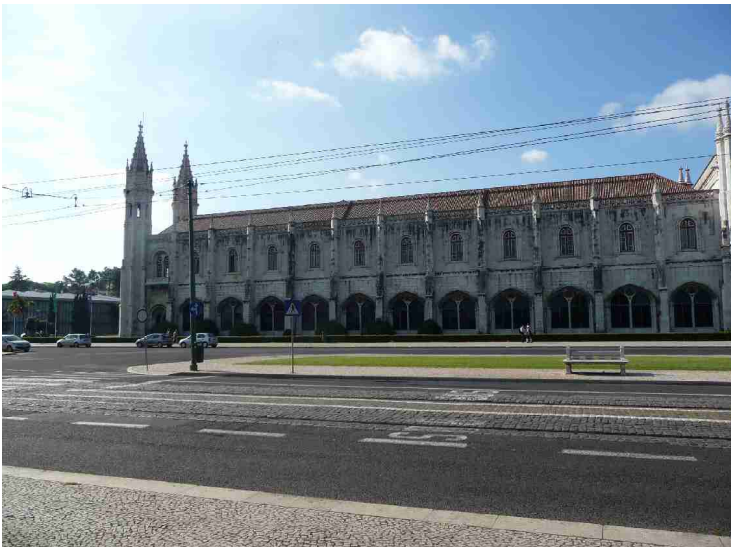
Hestestatue i parken utenfor klosteret.

[Mosteiro dos Jerónimos](#) ble påbegynt i begynnelsen av 1500-tallet. Det er en hyllest til Portugals territoriale utvidelse og et monument for nasjonal identitet. Her er gravkammerer til menn som bidro til å gjøre landet stort, som Henrik Sjøfareren, Dom Sebastião og Luis de Camões.

Stort parkanlegg foran klosteret.

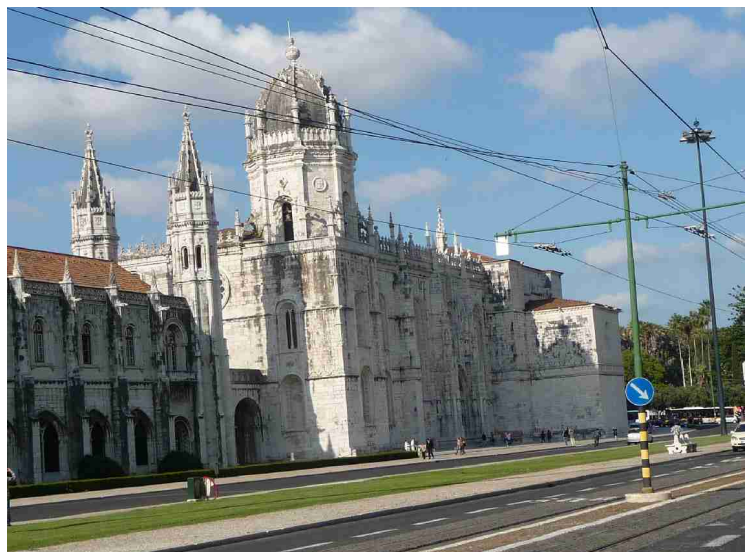
Vestfløyen.

Det er store dimensjoner.

Kjell studerer reiseguiden.

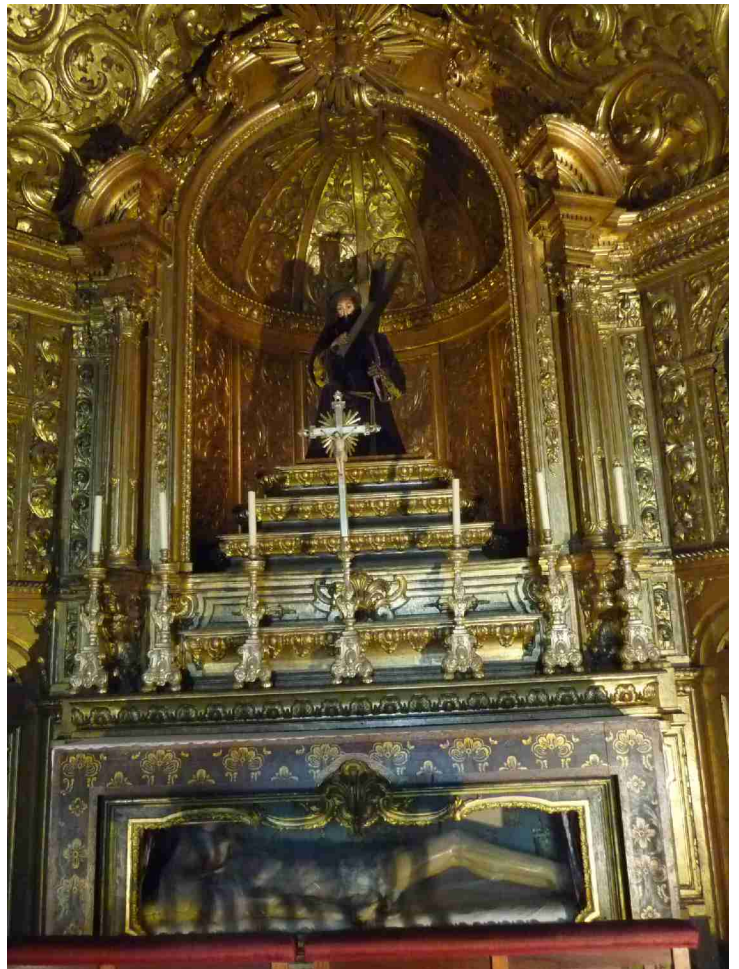

Innenfor her ligger kirken. Klosteret ligger bak denne.

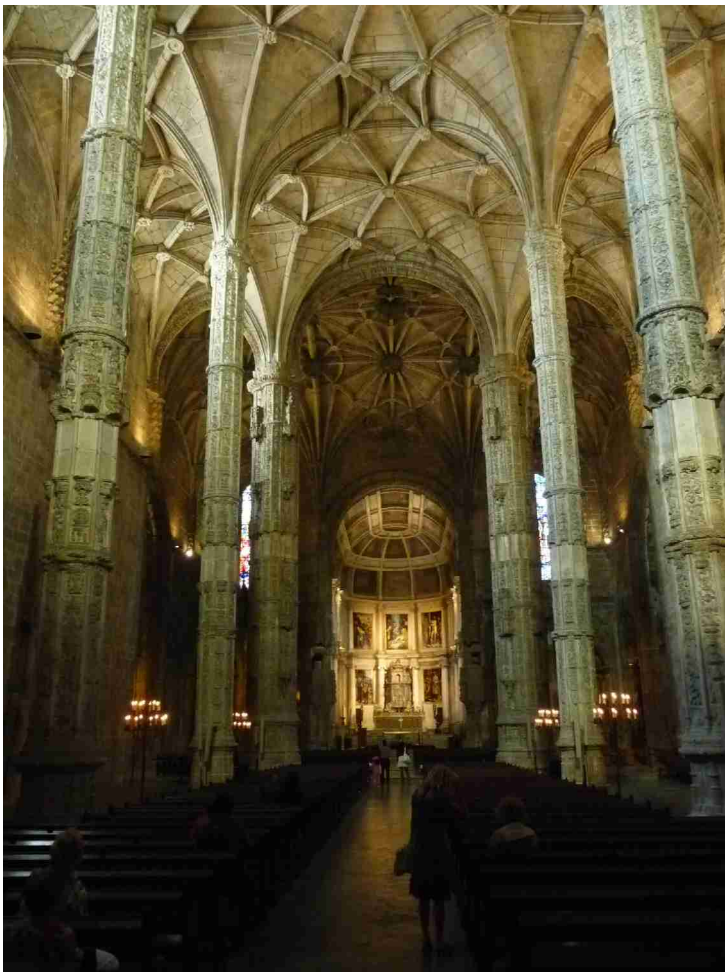

Vi gikk inn porten i midten, den såkalte Vestportalen.

Inne i kirken.

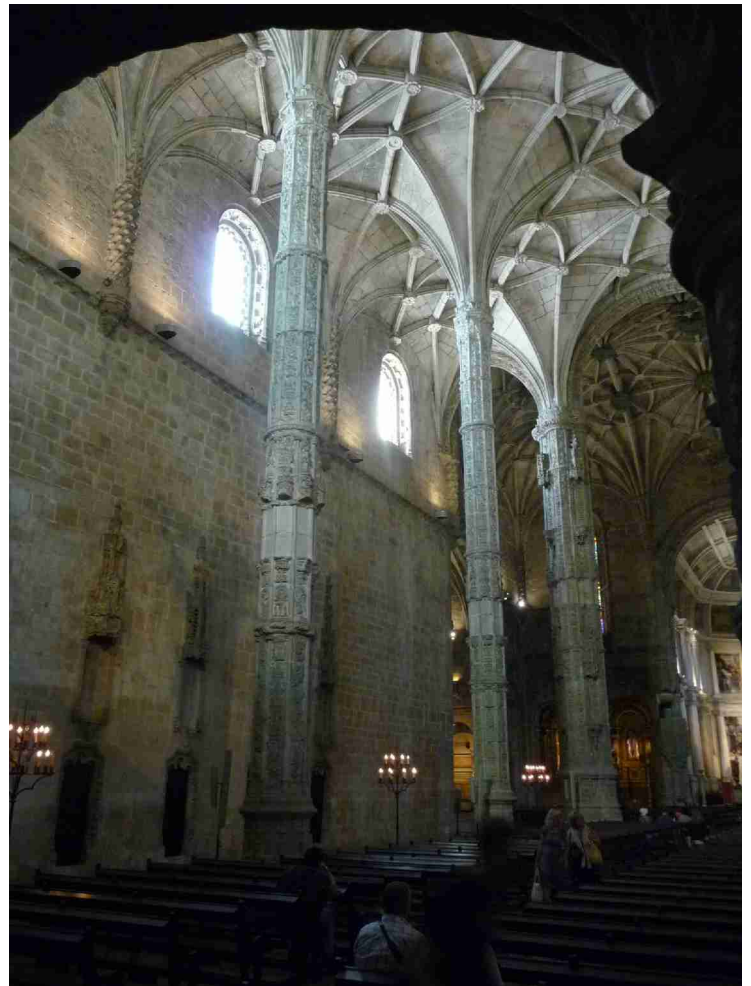

Midtskipet i kirken.

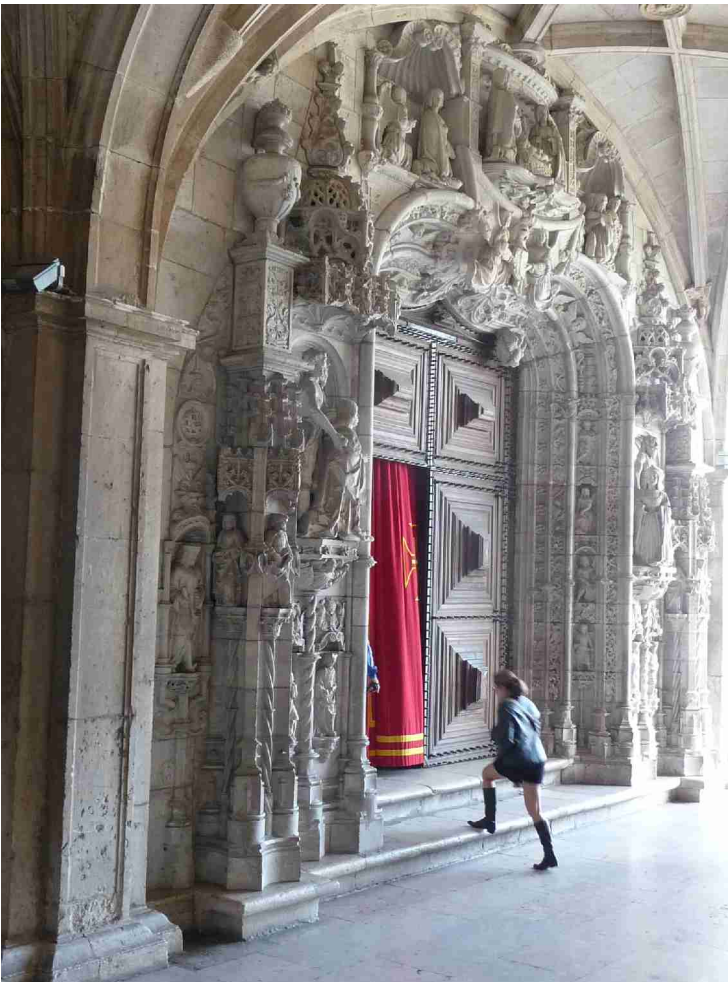

Dette er graven til Vasco da Gama.

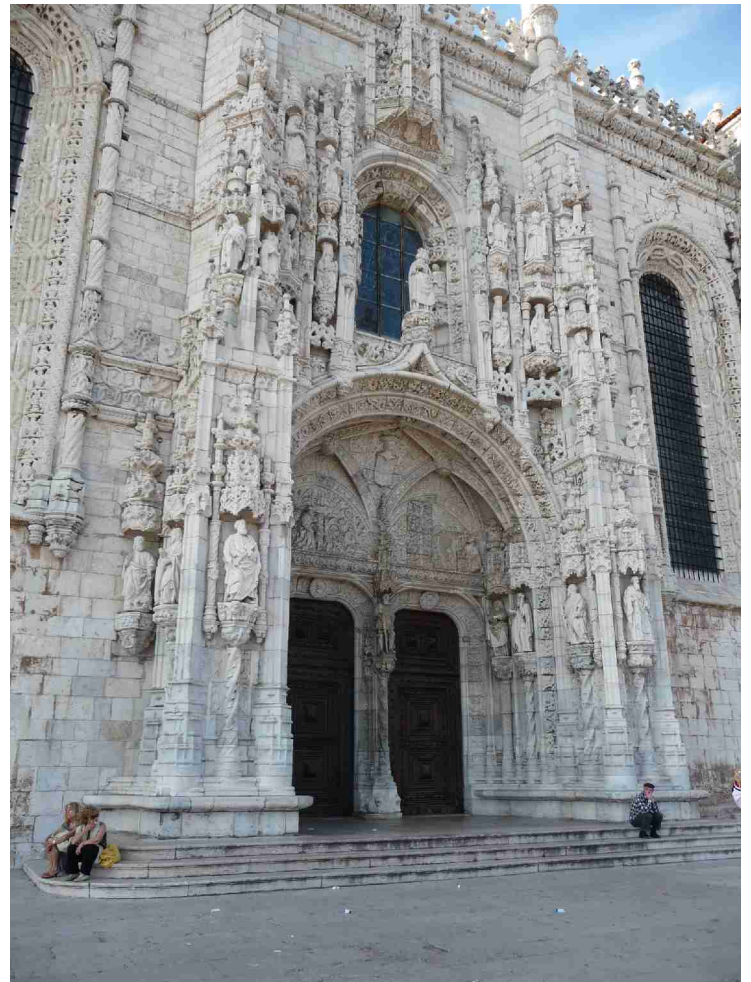

Flere bilder fra midtskipet.

Inngangen til kirken er innenfor Vestportalen.

En annen inngang til kirken, Sydportalen.

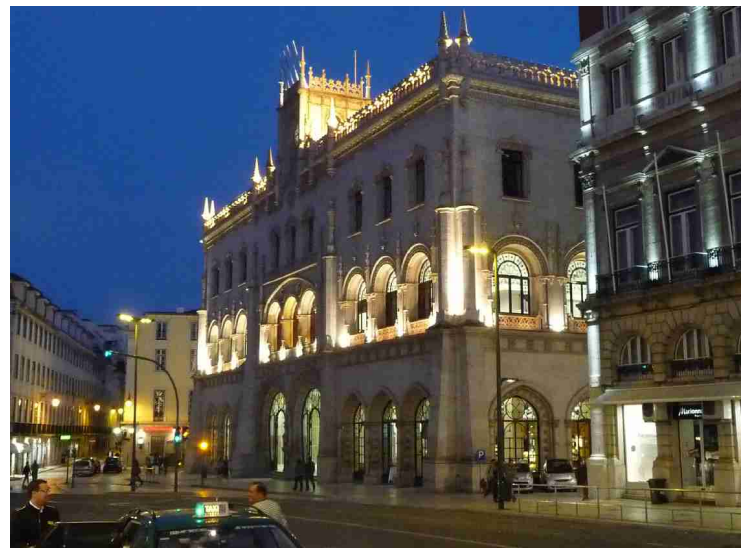
Her kjører vi under 25 April Broen. Vet ikke hva denne figuren under broen skal forestille.

En stepdanser opptrer i gata der vi bor.

Om kvelden spiser vi på en indisk restaurant i Rossio-området. Vi var halvferdige med å spise da vi fant ut at vi skulle ta et bilde. Det var veldig godt.

Jernbanestasjonen, [Estação de Caminhos de Ferro do Rossio](#). Togene kommer til stasjonen via en 2600 m lang tunnel som går under byen.

Stasjonen ble åpnet i 1890. Det var byens hovedstasjon helt til 1957.

Kveldsbilde fra gata «vår», Rua Augusta.

Dagen etterpå tenkte vi å bevege oss litt i utkanten av sentrum. Her har vi tatt [Elevador do Lavra](#) opp i høyden nord for Rossio-området.

Dette er stasjonsbygningen på toppen. Dette er Lisboas eldste kabelbane. Den ble åpnet i 1884.

Retten bortenfor banen ligger en park, Jardim do Torel.

Utsikt nedover mot Avenida da Liberdade som er en stor hovedgate med mye trafikk og trær på begge side ala Avenue des Champs-Élysées i Paris.

Litt grønt, men mye brostein og asfalt.

Kjell har satt seg på en benk og ser utover byen. (Han ser vel mest på fotografen akkurat her.)

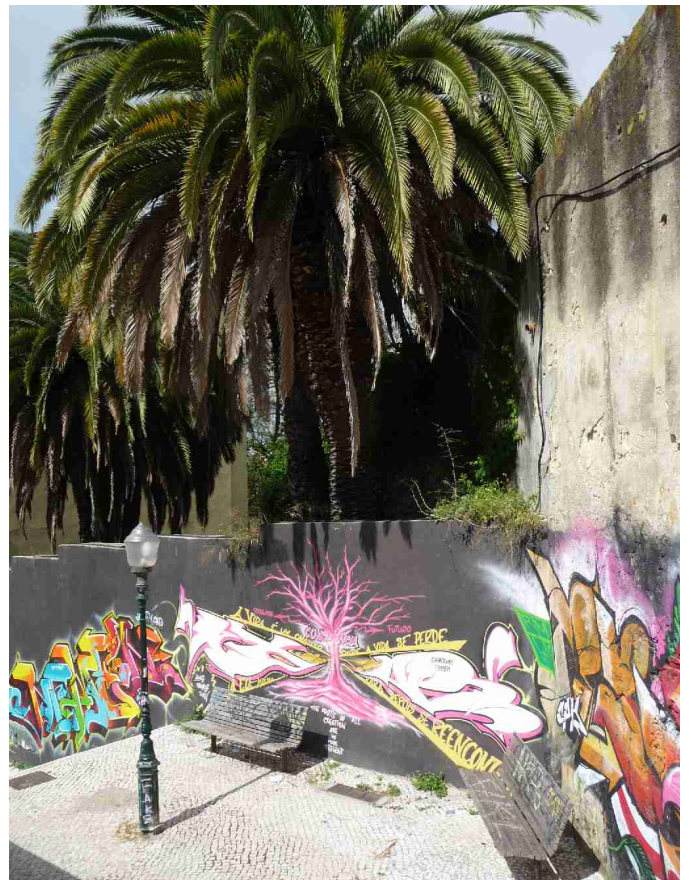
Postmannen gikk runden sin.

Graffiti i trappen.

Mer graffiti.

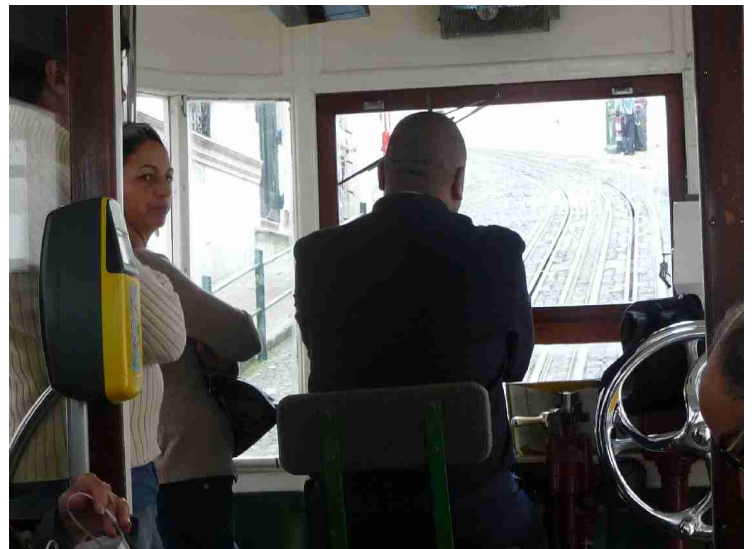
Vi gikk nedover igjen i gata der trikken (kabelbanen) gikk. Det går en vogn oppover samtidig som det går en vogn nedover.

Her står den på det nederste stoppestedet. Den stopper ikke underveis.

Neste kabelbane, [Elevador da Gloria](#). Den går fra Rossio ([Praça dos Restauradores](#)) opp til [Bairro Alto](#), en bydel vest for Baixa.

Her kjører vi. Denne banen ble åpnet i 1885. Den ble drevet av tannhjul og kabel, med vann som motvekt. Det kom elektrisk drift i 1915.

Oppe.

Her er en kafe der vi kjøpte litt forfriskninger. Vi satt litt her og hvilte beina.

Rett bortenfor sto en loddselger.

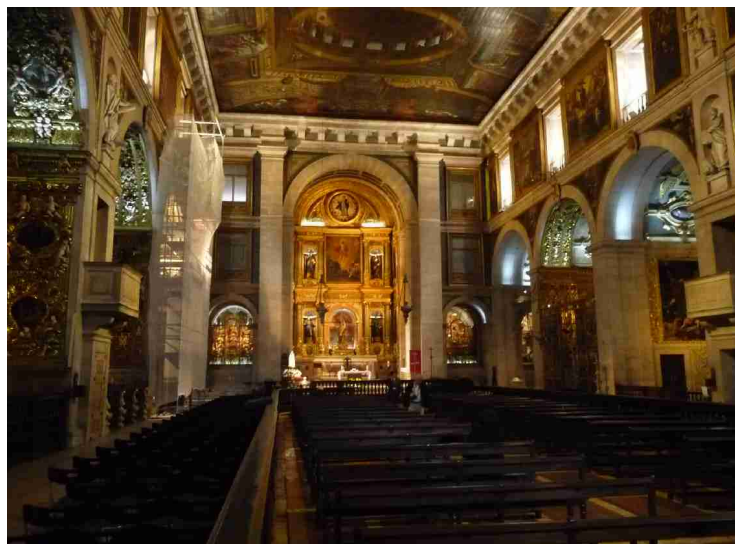

Her kjøpte vi frimerke til et postkort.

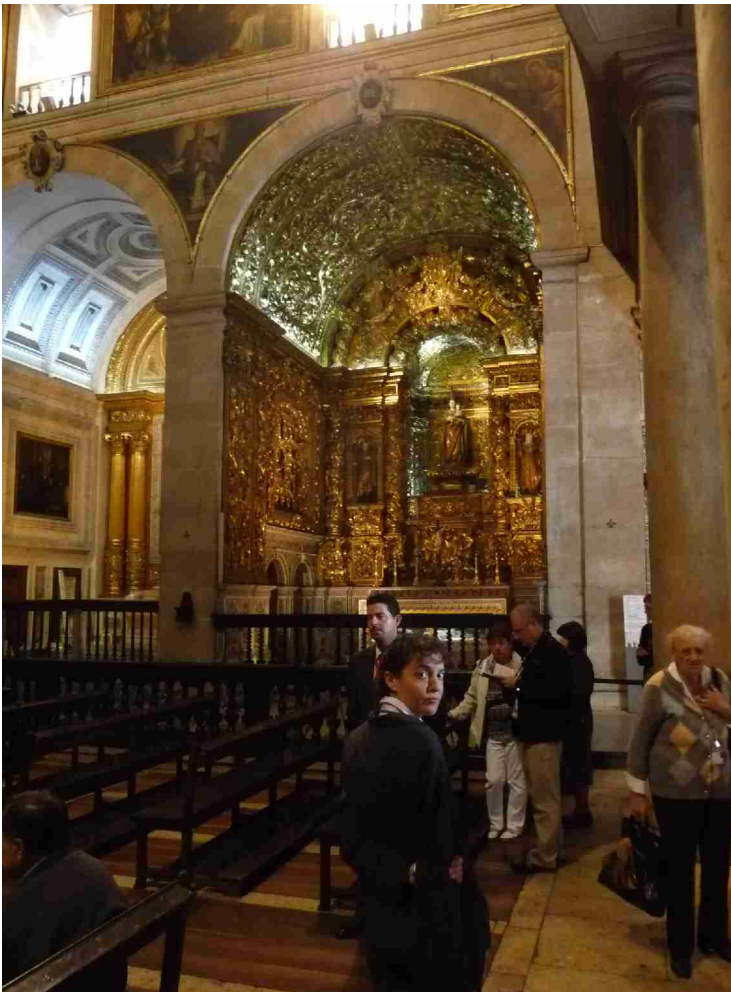
Fronten er ikke særlig imponerende.

Rett ved siden av der kabelbanen kommer opp og der vi satt og hvilte, ligger kirken Igreja de São Roque. Den er kjent for sitt rike interiør, spesielt Johannes Døperens kapell. Det ble laget i Roma med lasurstein (lapis lazuli), agat, alabast, ametyst, edel marmor, gull og sølv og deretter velsignet av paven før det ble tatt fra hverandre og sendt til Lisboa fordelt på tre skip.

Den var fin innvendig. Johannes Døperens kapell helt innerst til høyre.

Takdekorasjoner.

Nå har vi beveget oss litt videre bortover i Bairro Alto.

Her ser vi den tredje av kabelbanene, Elevador da Bica.
En av vognene kan ses langt nede i bakken.

Reklameskilt for banen angående redusert pris.

Spesielt reklameskilt for et verksted.

Denne plassen heter Praça Luis de Camões. Den er oppkalt etter en hoffdikter. Plassen ligger på grensen mellom bydelene Bairro Alto og Chiado.

Midt på plassen står en statue av [Luis de Camões](#).

Tilbake ved hotellet.

Her kan vi se gangbroen som går fra Elevador de Santa Justa over til Largo do Carmo.

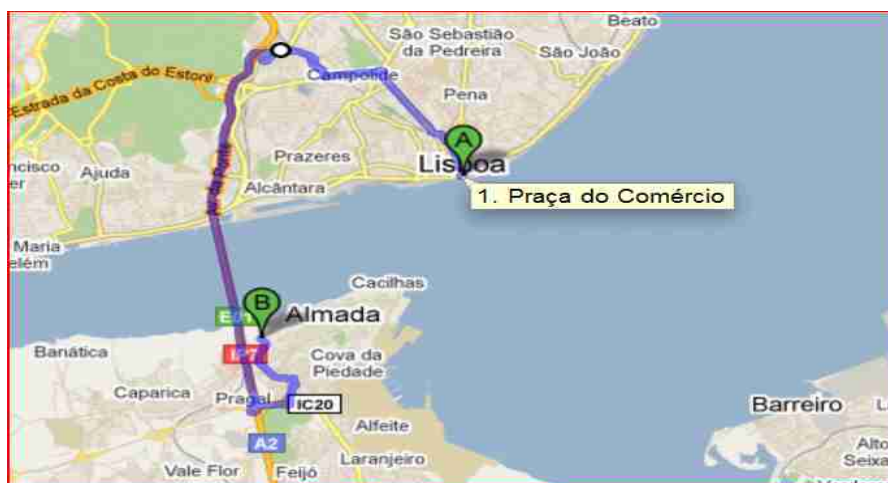

Nå var det tid for lunsj, grillet torsk med husets hvitvin. Nam, nam!

Etter lunsj tok vi en taxi bortover mot [Cristo Rei](#).

På veien bort kjørte vi forbi denne akvedukten, [Aqueduto das Águas Livres](#). Den ble bygget ca 10 år før det store jordskjelvet i 1755. Den tålte skjelvet og fortsatte å forsyne byen med vann. Det er 35 buer over Alcântara-dalen og de er opptil 64 m høyde. De var de høyeste steinbuenene i verden på den tiden da de ble bygget. Selve akvedukten er nesten 1 km lang og hovedvannkilden er 58 km unna. Systemet ble satt ut av drift i 1967.

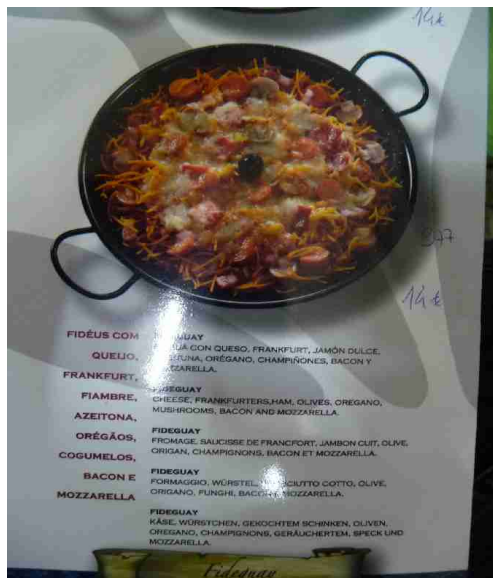

Vi kjørte over 25 April-broen.

Da vi kom fram hit, viste det seg at de nettopp hadde stengt porten, så vi kom ikke inn.

Da vi kom tilbake fra denne kjøreturen var det tid for mat igjen. Vi spiste en pastarett som så ut som paella.

Dette var den siste kvelden i Lisboa. Det var mange fine hus her, men en del var ganske slitt og hadde trengt vedlikehold.

Det var flere tiggere her enn vi er vant til i andre byer i Europa. De tigget hovedsakelig etter penger og sigaretter. Det foregikk også en del narkotikahandel åpenlyst i gatene.

På tross av dette var Lisboa en hyggelig og sikker by å besøke og kan anbefales på det varmeste.